

Občasník admirality Gemini - 4. ročník - 10. září 1985

Z kapitámské výpravy 30.8.-1.9. Seč

Každý účastník výpravy přijíždějící na místo srazu marně hledá autokemping ve vesnici Ústupky, kde podle dobré duše Elišky bylo zajištěné místo. Všichni se postupně propoučejí k tomu, že žádný autokemping ve zmíněné vesničce či jejím okolí není a v další fázi s větším či menším úspěchem objevují skutečné místo a to v kempu MNV Seč na břehu přehrady. Eliška se rázem stala velice populární a její jméno bylo poměrně často vzpomínáno. A nyní hlavně k projednávaným věcem: v průběhu prvního večera hodnotí každý kapitanát svůj tábor a sděluje ostatním své zkušenosti. Snad se dočkáme toho, že se s nějakými v Kurýru seznámíme. Podle poslechu by bylo s čím, ale autoři realizovaných nápadů bývají /alespoň v Gemini/ skopáni na písemný projev.

- Edita a Gam končí s aktivním vedením oddílu, podobně i Paul. Je navrženo, aby oddíl Achilleus a Argonauti se spojily pod jménem Argonauti s kapitanem Plasem a kadety: Blanche, Sam, Basic, přičemž Gam a Paul by zde zastávali funkci profouse???. Je třeba, aby admirality toto ještě promyslela a schválila na svém zasedání 18.9. zvláště proto, že

ani jeden z navrhovaných kadetů vlastně ještě kadetem není.

- oddíl Zehneshekha je kritizován za svoje odlišnosti vzhledem ke Gemini, jejichž důsledkem je i např. to, že nepředávají starší členy do Poseidónu.

Admirality požaduje u manželské dvojice jednoznačné určení kapitána.

- Prometheus oznamuje změnu kapitána: Jaruška se bude vdávat mimo Prahu, oddíl přebírá Radana, kadetem by zde měl být Červík a výhledově /asi od vánoc/ Kopčem.

- V Poseidónu se hodlá uchýlovat do ústraní Baša a kapitanát Pos. má být doplněn o Emču a Sleepka.

- dále bylo navrženo soustředění nováčků do přípravy pod vedení Edity a Fletchera s tím, že zkušební provoz by proběhl na podzim t.r. pro nové nováčky, případně pro staré, které oddíly pro větší počet nedokážou zvládnout.

Admirality při svém

- k 1.10. 1985 odchází Vova do "zeleného". Jeho funkci na ODPM a tým zaštínění pobytu Gemini na půdě ODPM převezme pravděpodobně Kačenka.

- Plán Gemini na rok 1985/86:

Sraz Gemini	4.-6.10.1985	Heřmanice	připravuje	Poseidón
Promítání dia	11.11.1985	Radar	"-	Fletcher
Lacross. liga	20.10.1985	Sychrovské louky	"-	Argonauti
Mistr uzlování	3.2.1986	ZŠ	"-	Poseidón
Vyzvědači	31.10.1985	Praha	"-	Gam a spol.
Klár. regata	7.6.1986	Praha	"-	Poseidón
Lehkoat. liga	8.6.1986	Palmovka	"-	Poseidón
Sraz Gemini	3.-5.10.86	???	"-	Poseidón
Kapitánské výpr.	7.-9.2.86			Fletcher
	29.-31.8.86			admirál
Bocmanské výpravy	29.11.-1.12.85	Jizerské hory	"-	admiralita
	14.-16.3.1986	???	"-	admiralita

Součástí ročního plánu bude i plán zimních výprav a vodáckých výprav.

- bocmanský kurz - povede Pampalíny. Do 10.9.1985 připraví jeho 2 verze:
1. pro ty, kdož si ho nedodělali zjara
2. pro ty, kdož ho ještě nedělali.

- sraz Gemini 1985 - Heřmanice

předpokládaná účast: Zehneshekha 15 + 3 Poseidón 14
Argonauti 25 + 6 Prometheus 12+2

Program: 4.10. - slavnostní přivítání, rozdělení do skupin,
společná večeře /připravená hosty/

5.10. - velká hra po skupinách začínající brzy ráno
14,00-18,00 volno, příprava večerního programu
18,00 - večeře
19,00 - divadlo na téma "Světoví mořeplavci"

6.10. - dopoledne - ceremoniál jmenování admirála
Tábornická liga /Finská stezka, morse štafeta,
dřevorubecký víceboj, stavba standů, orientační
závod, dokonalost krojového oblečení/.

Vybírat se bude 30,- Kčs za jídlo, 20,- Kčs za ubytování, oddíl si
zaplatí pojištění, dopravu vlakem a přispěje na dopravu autobusem,
který bude objedнан na trasu Česká Lípa - Heřmanice a zpět.

Každý bude vybaven jmenovkou 5x10 cm, oddíl bude mít ve stejných bar-
vách, žádné jídlo, oblečení do lesa, míčky na sraz předat Poseidónu
do 25.9.1985.

- na kadeta navržení Plasem na zkušební dobu Sam a Basic.
- je znovu korespondováno na ODPM Bruntál ohledně Rejvízu - měli by zájem
opět Argonauti. Pokud vyjde Janov od ŠS, sem by jel Prometheus.
- Hiawathovu zkoušku splnil v jednotlivých oddílech tento počet členů:
Prometheus 7, Zehneshekha - 3, Argonauti 4.
- o minimum mají zájem Kopčem, Blanche, Červík.
- přihlášky nových členů do VŠ do konce října 1985.
- odsouhlaseno vydání zpěvníku námořnických písní na sraz v počtu cca 80
kusů.
- zájemci, kteří se chtějí naučit pracovat ve fotokomoře, mají sraz
ve věži 1.10. v 18,00 - vzkazuje Sam.

NA ADMIRALITĚ 18.9. SE BUDE PROJEDNÁVAT:

- povolení k plavbě, Vikingové alias stará garda, ceremoniál jmenování
admirála, sestavy kapitanátů, zahajovačky, dny a místa schůzek, náměty
pro admirality a kapitánské výpravy, představa o práci s bocmany, cíle
výchovy alias mravní kodex střediska.

NA ADMIRALITĚ 25.9.1985 SE BUDE:

- volit admirál, připravovat plán zimních výjezdů /dohodněte se vzájemně
mezi oddíly ať se včas objedná autobus./, technické věci ohledně
stavu jednotlivých kluboven /kdo bude topit na Kosárkách? aj/.

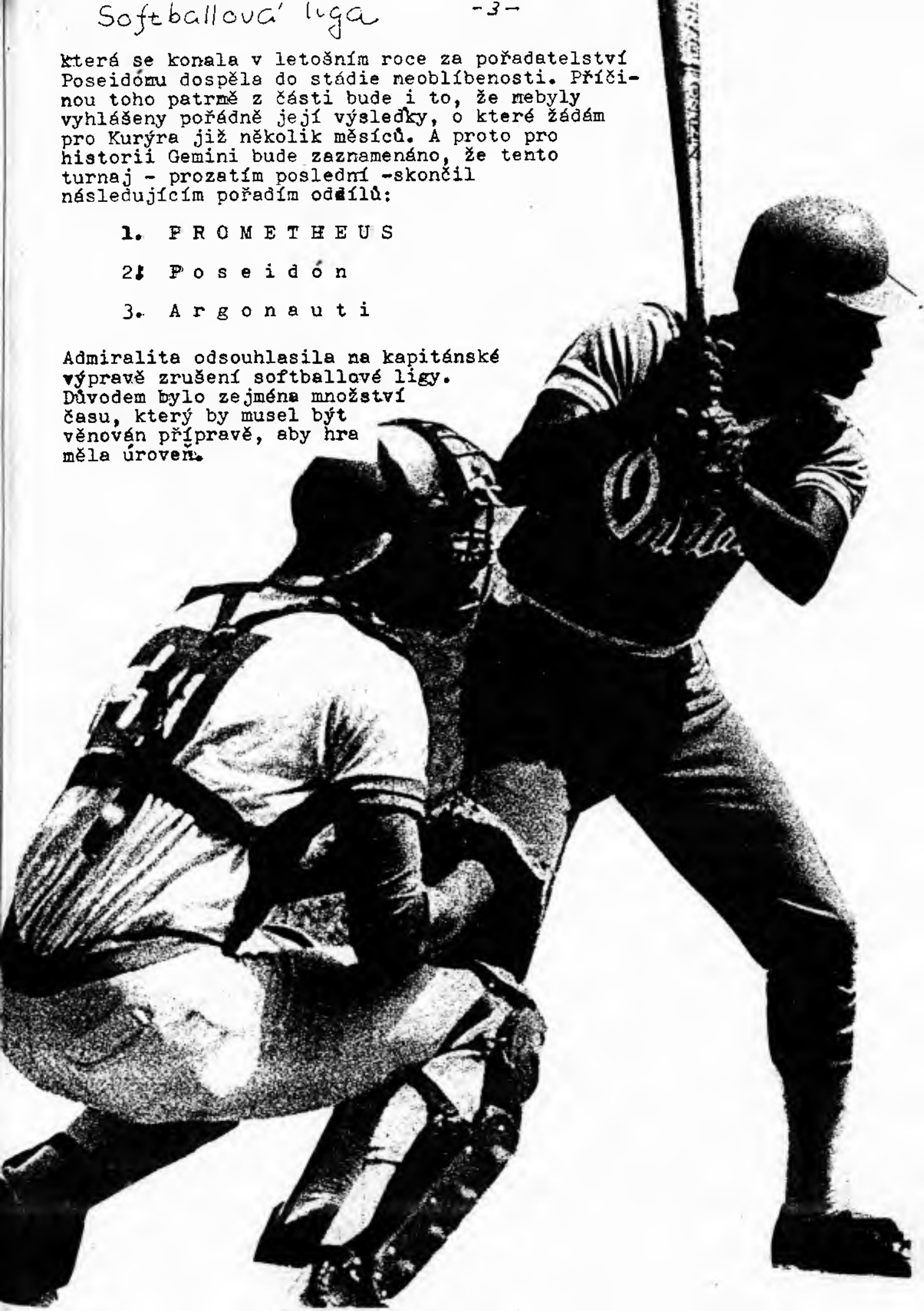
která se konala v letošním roce za pořádání Poseidónu dospěla do stádie neoblíbenosti. Příčinou toho patrně z části bude i to, že nebyly vyhlášeny pořádně její výsledky, o které žádám pro Kurýra již několik měsíců. A proto pro historii Gemini bude zaznamenáno, že tento turnaj - prozatím poslední - skončil následujícím pořadím oděílů:

1. FROMETHEUS

2. Poseidón

3. Argonauti

Admiralita odsouhlasila na kapitánské výpravě zrušení softballové ligy. Důvodem bylo zejména množství času, který by musel být věnován přípravě, aby hra měla úroveň.

TÁBOR POSEIDONU

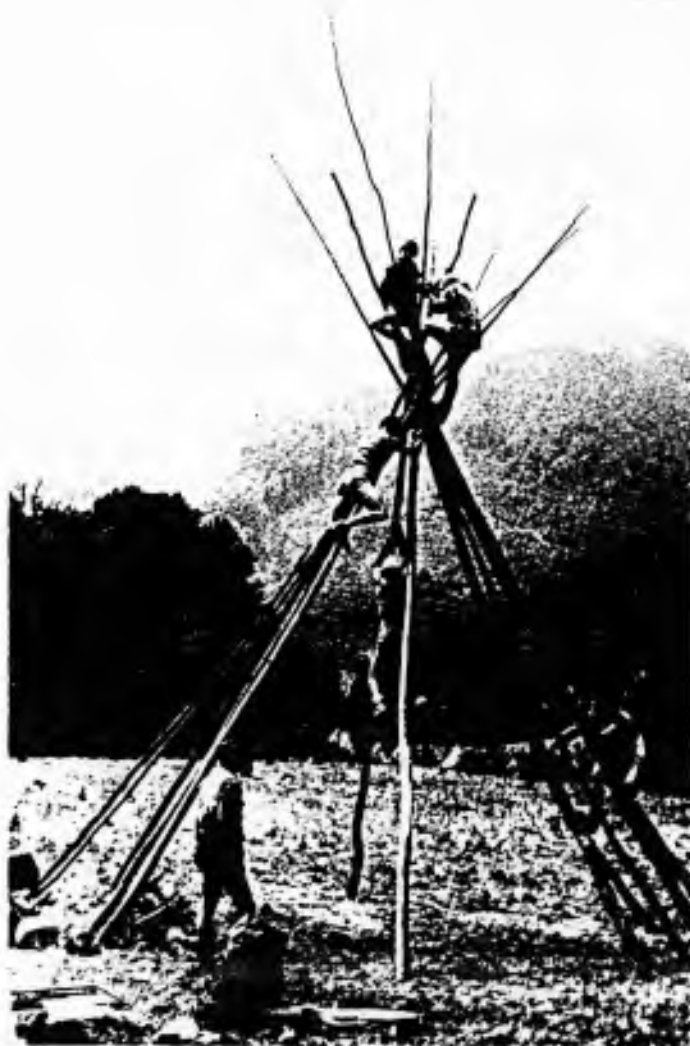
POLONINY '85

Tábor Poseidonu se letos konal u nás doma a ne v zahraničních horách jak bylo dlouhodobým zvykem roky předchozí. Další změnou bylo pojetí spíše stálého tábora než putovního /přechod pohoří/. To vše si vyžádalo trochu jiný program než přechody. Ten jsme se snažili připravit tak, aby vždy byl pro všechny přínosem, aby byla pohoda mezi lidmi,

mezi lidmi a kapitanátem, která před táborem v Poseidonu chyběla. Společně s "probuzením lidí ze zimního spánku" to byl cíl tábora. Tábor byl zaměřen na putování Bukovskými vrchy, poznávání přírody /mám nezvyklé, neboť se jedná o tzv. karpatský ráz/ a lidí, kteří jsou zde daleko upřímnější a srdečnější než lidé v Čechách. To vše bylo spojeno s poznáváním dřevěných kostelíků místního skanzenu a hrou zvaná Slovenská čítanka, ve které smíšené dvojice putovaly krajem křížem krážem. Dobrou atmosféru tábora podpořily sociohry /např. Socio drama, Noční obrazy, Hrníčkářna, .../, které dávaly lidem možnost konfrontovat své názory, potřeby a i sebe samé. Mezi akce, které měly úspěch, patřilo hraní lacrossu, výše jmenovaná Slovenská čítanka, výuka hry na flétnu a kytaru. Neobvyklým jevem byly přímo plamenné diskuze na jakémkoliv téma /neobvyklým proto, že dříve bývaly spíše monologem/ a přímo masový sběr bylin /15 kg/.

Tábor byl postaven u obce Runina. Stavbami bylo tee-pee /7 m/ a 4 celtové stany a sauna. Území, ve kterém jsme měli tábor a ve kterém jsme se převážně pohybovali, je CHKO s třemi státními rezervacemi. Celkem nás bylo 13 a zajímavostí jistě je, že z toho 3 lidé byli z kapitanátu a tři hosté /Radana, Sleep, Bloom/.

Nakonec snad zbývá říct, že mnozí se o tomto táboře vyjádřili jako
p svém nejlepším, že já, Baša i Pampalíny jsme byli velice spokojeni
/byl to náš 1. tábor, který jsme vedli/ a že příští rok určitě opět
jedeme do hor.

Shwilly

/Fotop snad Baša/

Náš oddíl

Výňatky z knihy Jaroslava Foglara:

Družiny si pokládají své tory
— každá zvlášť — do pěkně vy-

rovnané řady, svléknuty křoj je přesně složen do čtverečku a položen na toru, za ní pak jsou botky. Je pýchou družiny mít svou řadu toren po celý den stále takto upravenou, nerozházenou, nepokřivenou. Každou chvíli někdo do své torny pro něco běží. Pro tužku a papír, pro signální vlajky, pro papírové míčky potřebné skoro při každé hře, pro jídlo, plavky atd. Ale kdyby šel do torny třeba stokrát, torna musí být zase ihned urovnána, protože nelze tušit, kdy bude provedena náhlá a hlavně nenápadná pořádková kontrola budoucího stav ákildu. A tak si hoší a děvčata mimoděk a ve formě věčně zajímavého soutěžení zvykají na pořádek a tento zvyk přenášejí pak i na své věci doma, ve škole i jinde.

Prvních třicet minut na tábořišti tedy pořád ještě běží. Kdo má své věci v pořádku a je už převlečen, i na stavbě stanu se účastní, klidně si pojídá přesnídávku, nebo si plinká míčem, trénuje nováčka své družiny semafor nebo morseovku, hraje ve dvou naší legrační souborovou hru „Ricardo“, skáče přes švihadlo, přetahuje se s někým lanem; nikdo nesedí nečinně.

Mezitím já, nebo některý z mých dvou tří pomocníků (starší čilapci, kteří jsou již mimo družiny), připravíme hru, zpravidla asi na hodinu. Na nástupu pak jsou vysvětlena pravidla, pět minut je dáno na přípravu a rozdělení hráčů — a už je start. Během hry připravují dopředu hry další, doma již promyšlené, aby šlo vše jako na drátku. Po návratu z první hry je oddych, a byla-li příliš namáhavá, následuje klidnější bod programu, například společný příjem vyslané morseovky nebo semaforu, kousek výkladu nějaké disciplíny apod.

Kromě společných her probíhají na našich výpravách vždycky ještě jedna či dvě drobné akce, většinou o body, nebo o rublony na nákup oddílových názepek. Je to například závod ve skákání přes otáčivé lano, míření do terče (bobřík míření), závod v lezení do vysoké rozsochy stromu atd. K provedení tohoto „vedlejšího“ bodu programu se hlásí každý účastník výpravy během některého volna u rozhodčího (to je dobrovolná úloha, o níž je vždy zájem). Od velikonoce až do konce března probíhá v oddíle „soutěž tělesné obratnosti“ se 48 různými cviky. I tato akce, která zaměstnává vše-

chný členy oddílu a některé dvoj-násobně (jako instruktory na ten či onen cvik), přispívá zhruba po 10 týdnů k vyplnění každé volné chvíle na výpravě. A tak je na výpravách stále živo, nikdo se nenudí. Naopak, neví, co dělat dříve.

Jedna plná hodina je na výpravě věnována družinovému programu. Vedoucí družiny s ní už počítají, a již doma si na ni svědomitě připravují svůj vlastní družinový program. Někdy jsou to drobné hry, které se nedají hrát s větším počtem hráčů, na jiné pak jsou to tréninky k připravovanému a každoročně konanému „Boji družin“ s jeho 14 disciplinami, nebo je konán úsek dlouhodobé družinové hry.

Ve vhodnou podvečerní dobu ohlásím, za jak dlouho bude psán „závěrečný nástup“. V té době se chlápci a děvčata umyjí, složí stany, převléknou se do křojů a přezují, vykládá do posledního papírku tábořiště, zahladí případně ohniště...

Na závěrečný nástup se družiny dostávají pak již zcela připravené na cestu, s tornami na zádech. Nástup netrvá dlouho: několik přípominek k družinovským v příštím týdnu, krátké zhodnocení dnešní výpravy, oddílový pokřik, a rozchod — odchod domů.

Tábor — podnik pro celé muže

Díky tomu, že náš oddíl má po celá léta každodenní činnost, při které se členstvo bezvadně sehraje a duševně i tělesně zoceluje, cvičí se ve stanování, táboření, vaření atd., můžeme si o prázdninách dovolit, že se o si nemáme troufnout oddíl a činnost nepatrnou. Nijakou a se členstvem jen stejného — a navíc ještě nižšího — věkového stupně uspořádat pravý tábor. Jaký má být, trvá, plný práce, bez pých, ale rožinovský, vysoce užitečný, se spoustou nezapomenutelných prožitků.

Již po řadu let konáme své tábory na břehu divoké řeky sádky. Dříví na podesty a na jiné táborové stavby máme složeno v blízké vesnici, odkud je po příjezdu na prázdnou louku dopravíme. Nepřijedeme tedy do hotového a nezačneme si tábořit po hodině, bez práce, tak je to dnes bohužel zvykem u 99 procent táborů. Stavba nám zabere tři dny (stavíme i veliký přístřešek na kuchyň a jídelnu, tábor, dýchovou jízdnicí kol, pro zásoby, sklizek atd.).

Na táboře si sami vaříme, myjeme nádobí, nakupujeme, pereme prádlo. Nemáme žádné společné pomocníky či pomocnice, tím méně na placení personál. Každý účastník tábora složí do táborové pokladny 500 Kčs, má jako vedoucího nevyjímeje, a v tomto poplatku je zahrnuto jídlo, stravné i všechny výdaje za dopravu, nové dřeva, nákupy nádobí, nářadí atd. (Tábor trvá vždy zhruba pět týdnů). Vše si platíme sami. Žádná instituce nám na tábor ničím nepřispívá. Jedná se o stanová plátna nám mou půjčovaná zdarma.

Účastníci tábora jsou rozděleni do šesti hlídek které střídavě konají táborovou službu, a soupeří též v dlouhodobé hře, která i zde na táboře stále probíhá až do jeho ukončení. Hlídky je 4-5 členná.

Táborová služba začíná hlídce v 13 hodin, kdy přejímá od odstupující předchozí hlídky kuchyňský inventář, umyté jídelní a kuchyňské stoly, lavičky, vyčištěné ohniště pod kotly, vymetené káju a další věci jiných hlídek, dle „předpisů“ je zaručen nejen bezvadný pořádek, čistota, ale je též zamezeno ztrátám nářadí atd., protože v případě, že chybí, se musí ří, že vše stratila hlídka, která složbu předává. A je na ní, aby vše našla, nebo opravila, nechce-li dostat minusové body do „hodování táborových služeb“, na což je každá hlídka velmi choulostivá.

Po převzetí služby hlídka připravuje odpolední svačtinu, která je podle táborového řádu v 19 hodin, potom se účastiňuje společného programu. Před 18. hodinou opět odchází do kuchyně, připravuje si dříví na vaření, respektive na pouhé uvaření čaje, protože vačeť máme vždy studenou, vařenou jen málokdy.

Ráno pokračuje hlídka ve své službě tím, že vačevá a 30 min. dřív

před ostatními a uvaří pro celý tábor snídaní. Pak rychle umyje nádobí, připraví vlajku ke vztyčení, je samozřejmě přítomna nástupu — a v 8.30 se účastní již normálního dopoledního programu celého tábora. (Toboto programu se však nedčastní hlídka jiná, která má službu „nákupčíků“. Ta jede na kolech do vesnice pro nákup potravin na další den.

V 10 hodin připraví hlídka přesnídávku a pak již zůstává v kuchyni kde chystá oběd. Vaříme vždy polévku a příkrm, kterým jsou brambory či knedlíky v masem, nebo masovou konzervou ryže, luštěniny, šunkoviny. Protože každou službu vede vedoucí hlídky, který má se sebou již několik táborů a je tedy nejen velmi starší, ale i zkušený, vaření dopadá u nás poměrně velmi dobře — a po léta se již nestalo, že by se nějaké jídlo nepovedlo, nebo že by dokonce bylo nepoživatelné.

Oběd je stanoven na 13 hodin — a do 15 hodin musí hlídka už mít zase umyto všechno nádobí, vydrhnutý stoly, vybraný popel atd., aby mohla předat kuchyň, zásobní a nářadový stan sklizek a všechny jiné předepsané záležitosti další hlídce tak, jak je sama v předchozí den převzala. Její služba končí a hlídka spěchá ke mně a bedovací tabulce, abych její čtyřladvacetihodinový výkon obodoval. (Tabulka visí stále na táborovém oznamovateli, a — jako všechny vývěsky na něm — je přibita na vláštím tenkém prtku, jež se dá s oznamovatelem libovolně sundávat a opět zavěšovat. Tak je možno vývěsky doplňovat různými zánamy a pohodlně vsedě u jídelních stolů nebo ve stanu.)

Na závěr této kapitoly o našich táborech chci jen poznamenat: Jakkoliv jsou tyto naše tábory po stránce hmotné daleko za všemi dnešními tábory organizovanými školou, nebo ROH a podobně, přece by je naše členstvo za ně nevyměnilo. Opořvne pohodlím a bezpracností, mnohem lepším stravováním přepvchem a jinými přednostmi, jimiž tyto tábory oplývají — a nadšeně jede namáhat se a „nuzovat“ na náš spartanský tvrdý tábor.

Pevně věřím, že se k tomuto našemu tvrdému typu tábora dříve či později přikloní všichni ti, kdož dnes pořádají přepychové mamuti „tábory“ o 50 až 200 účastnících, ale pouze vřínědání a bezpracné, a bez hlubších prožitků — a to bude jen k prospěchu celé naší mládeže.

